

ಟಿ. ಎಚ್. ಲವಕುಮಾರ್

ಕಲೆ: ಮುರ್ಜೀಧರ್ ರಾಥೋಡ್

ಆ ದೇವನೂರ್ಮಾ ಆ ಕನ್ನಡಮೃನೂ

ಆ ರಾತ್ರಿಗಳು ಹೋದವು

ಈ ರಾತ್ರಿಗಳು ಬಂದವು

ಅವು ಹೋಗ್ತು ಬತಾರ್ ಹೋಗ್ತು ಬತಾರ್

ಇಂದ್ರೇಶಾರೆ

ಗಾಂಧಿಮನೆ ಜೋತಮೃದೀರು

ಬಾಬಾ ಮನೆ ಜೋತಮೃದೀರು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದ ಬಯಲಲ್ಲಿ

ರೂಪ್ರಗೊಂಡರು

ಎನ್ನೇ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ಪಾಯ ಬಂದು

ನಾಲ್ಕು ಮಾತಾಡಿ ಎಲಡಿಕೆ ಹಾಕಿ

ಸಂಬಂಜಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕಾದ

ಜೋತಮೃದೀರು ಈಗಂತೂ ಮಾತು

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕತ್ತಿ ಮಸೀರಬೇಕಾರೆ

ಮಹಾಮನೆಯ ಜೋತಮೃ

ಅಯ್ಯೆ ಅದೇನು ಕಯ್ಯೆ ಅಂಗ ಮಸ್ಕೆ

ಉದುಸ್ವಾಂಂಡ್ ಕೂತಿರಿ

ಮನ್ಸ ಅಂದಮ್ಯಾಲೆ ಮಾತುಕೆ

ಬತ್ತದೆ ಓತದೆ ಅಂಗಂತ ಸಂಬಂಜ—

ಅದನ್ನು ಆರ್ಕಾಕಾಡ ಅಂದಧ್ರು ಕಂಡು

ಮಾಡೇವನೆ ಮನೆ ಜೋತಮೃ

ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡು ನಮ್ಮ ಹೃದ ಪಳದು

‘ಸಂಬಂಜ ಅನ್ನೊದು ದೊಡ್ಡ ಕನ್’ ಅಂತಂದ್ಲು

ಅವಳು ಅಂಗಂದಿದ್ದೆ ತಡ ಬಿವಿಸಿ ಅಹಿಸಿನ

ಜೋತಮೃಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಉರದೊಯಿತ್ತು

ಅದಕ್ಕೆ ದಸಿಯಾಗಿ ಕಿವನೋಪನ್ ಅಫೀಸಿನ

ಜೋತಮೃನೂ ನೇರ್ಕೆಂಡು

ಏ ಅವನ ಮಾತು ಇಲ್ಲ ಬಾಧಕ ಕವ್ವ

ಬಾಧಕ ಕವ್ವ ಅವನ ಗಂಭೀರಂಡರೆ ಮಾತು

ಬಾಧಕ ಬಾಧಕ ಅಂದು ಗಾಂಧಿ ಪಿಂಕ್‌ನೋರ್ಗಾವ್

ಅವುಂದೇನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತು ಅನ್ನತೆಲೀ...

ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ

ಜೋರುಜೋರಾಗಿ ನಡ್ಡಂಬರೋದು ಕಾಣ್ಣ

ಇಂಥಾ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಲೀ ಈ ತರೀಳಗಳು ಈ ಕಡೆನೇ